

maa fjærnes eller gjøres ukjendeligt, saalænge Dyret staar under offentlig Tilsyn. Forsætlig Overtrædelse heraf medfører foruden Strafsansvar efter § 15 tillige Fortabelse af den Ret til Erstatning af det Offenlige, som i Tilfælde af Dyrets Nedslagning ellers vilde tilkomme Eieren (§ 8).

Opnaar Sygdommen større Udbredelse, eller antager den en særdeles ondartet Karakter, skal Amtet ved en Bekjendtgjørelse, der indrykkes i de i Egnen mere udbredte Blade, udstede Forbud imod, at der paa den Egn, der nærmere angives i Bekjendtgjørelsen, saalænge denne ikke er bleven tilbagekaldt, afholdes noget Marked eller Dyrskue eller overhovedet foranstaltes større Samlinger af Dyr af saadan Art, at de kunne angribes af den paagjældende Sygdom. — Naar Sygdommen er Kvægpest eller Svinedifteritis, skal saadant Forbud altid udstedes.

Naar Kvægpest er udbrudt, skal Indenrigsministeren kunne paahyde Afspærring af det af Sygdommen angrebne Distrikt saaledes, at Samkvem imellem Beboerne af samme og de udenfor Bønde afskjæres, dog kun i et saadant Omfang, som findes nødvendigt for at hindre Smittens videre Udbredelse. Vedkommende Politimester kan dog i særdeles paatrængende Tilfælde tilstede Undtagelser fra denne Afspærring, og han paahyder da de Forsigtighedsregler, der blive at iagttage, bl. A. i Retning af behørig Desinfektion.

Naar den ondarteede Lungehgye maatte have vundet bethdeligere Udbredelse i en Egn, skal Indenrigsministeren kunne udstede Forbud imod, at levende Kvæg saavel som Hø, Halm eller Gjødning bortføres fra Egnen.

§ 7.

I hvilken Udstrækning de Foranstaltninger, hvortil Politiet ifølge Bestemmelserne i § 6 er berettiget, skulle bringes til Anvendelse, og naar dermed kan standses, bestemmer Politimesteren efter Dyrlægens Indstilling og de iøvrigt tilveiebragte Oplysninger. Saavidt muligt skal han selv undersøge Forholdene paa Stedet, tage Bestemmelse om, hvorledes de paabudte Foranstaltninger blive at udføre, og paa de givne Tilholds Efterlevelse. Overfiddes disse af Eieren, kan Politimesteren lade det Fornødne udføre for Eieren Regning; de derved foranledigede Omkostninger kunne i Mangel af godvillig Betaling indbrives hos den Paagjældende ved Upantning.

Er der Formodning om, at Smitten er indført andetsteds fra, eller at den kan have forplantet sig til andre Besætninger, skal nøiagtig Oplysning herom søges tilveiebragt, og de derefter fornødne Foranstaltninger uden Ophold træffes. For saavidt Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdiktioner, blive disse Politimestre derom at underrette.

Udsender Indenrigsministeren en Veterinair til Stedet, gaar Ansvaret fra Dyrlægen over paa denne.

§ 8.

Opstaar der Formodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Dyrens ondarteede Lungehgye, Kvægpest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Visshed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte Sygdomme eller af miltebrandartet Rosen, kunne af Indenrigsministeren beordres dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister, naar Saadant skjønnes fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paahyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.